

תפארת צב"ד

כולל "מלכות שבתפארת"
ע"ש אלימלך ומלכה שוימר

רב ביכנ"ס וראש הכולל
הרב משה גבאי שליט"א

תורת משה

זמני השבת

- הדלקת נרות: 16:27
- צאת השבת: 17:26
- זמן ר"ת: 18:00

פרשת וירא

עלון מס': 284

לא מדובר באברהם אבינו. כך כשבא לפני כל אחד מצווה ובפרט של בין אדם לחברו אל תאמר זה לא מכבודי, אלא תשקיע וראה לפניו מצווה ולא אינטרסים. ובאמת אם רצה ה' לזכות את אברהם במצווה זו למה לשלוח לו ערבים ולא סתם אנשים נחמדים יותר שיקיים בהם מצוות הכנסת אורחים?

ובין את זה טוב יותר על ידי מעשה שהיה. היה יהודי אחד שניתן להגדיר אותו 'לא קל לאירוח... לא בדיוק מאלו העדינים והנקיים ביותר, ובכל זאת הייתה משפחה שבמסירות הייתה מארחת אותו כמעט כל שבת. הגיע שלב שהיה קצת לחץ במשפחה לא התאים לאשה ולחלק מהילדים וברוך עדינה אמר לו אבי המשפחה שלא יבוא מעתה כל שבת אלא רק ב"שבתות מיוחדות...". אך לפתע כמה דקות לפני שבת האורח מתקשר ומודיע שאין לו איפה להיות שבת, והוא לא מרגיש כל כך טוב, ולכן הוא מגיע אליהם שבת.

מה לעשות לא יכלו לדחות אותו, והוא הגיע. בסוף הוברר שהוא היה חולה במחלת החצבת. והם היה להם במשפחה ילד לא מחוסן כי הייתה לו מחלת עור נדירה שלא ניתן לחסנו, והבן שלהם נדבק ממנו. בקיצור כל חסיבות הבחין שזו הייתה טעות לארח אותו ומן הסתם לא "תרמה" למצב הישום ביתי' שם.

סופו של הסיפור היה שהתרופה שתנו אחי"כ לילד שלהם לרפא אותו מהחצבת ריפאה אותו גם ממחלת העור שהייתה לו, בלי שידעו הרופאים שיש קשר בין הדברים.

צריך לדעת לארח את הרב הראשי לישראל זו לא חכמה, הרבה אנשים יסכימו לשלם על זה הרבה כסף... אבל לארח שלושה ערבים שנואים לאברהם כעובדי ע"ז כאן מגיע הניסיון וכאן מגיע השכר העצום של מעשה כזה שלא מובן מאליו. ולכן גם אברהם אבינו רץ אל הבקר ושחט שלוש בהמות שיהיה לכל אחד לשון, מה לכל אורח שבא כך הוא עושה!! מי היה אוכל את שאר הבשר!! אלא ידע אברהם אבינו שכעת נקרתה לפניו מצווה שאינה גריעה אלא במצב של אחרני' ניתוח... כחוס היום, והם ערבים, זה בדיוק הארוע שיכול להקפיץ אותו כלפי מעלה. ממש יום להתנסות!!

ובאמת מצוות ביקור חולים יש לה כמה מטרות ונזכיר אותם כעת, כי יש כאלו שבאים לברך ונמצאו מקבלים... ראשית, להעביר ולהסיח דעתו של החולה, ולכן לא לדבר עמו בדווקא על המצב שלו, זה כבר הוא עושה כל היום. אלא על דברים אחרים. דבר נוסף להראות לו שהוא חשוב ומתעניינים במצבו וחסרונו. עוד דבר מעניין כותב הרמב"ן לנקות את ביתו ואם יש עניינים שהוא צריך. ועוד טעם כדי לראות את מצבו ושיגע לבבו של המבקר ויתפלל עליו ויהיה לו תועלת. ועוד טעם להרהר בתשובה. אדם מגיע לבית חולים ורואה אדם במצב לא פשוט מתחיל לחשוב למי יש תעודת ביטוח שזה לא יקרה לו. ומיד מתחיל להרהר בתשובה והזכויות עומדות לו לחולה כי ההתעוררות הגיע בזכותו.

ובאמת בימים כאלו מי לא מכיר חולים או רח"ל אבלים שצריכים לבקר ולנחם אותם וכאן רואים את עם ישראל במלא דהרו. לא מכירים רק ראו ידיעה על פלוני חולה או לווייה ורצים לעזור ולבקר. ותפילות בכל מקום. והרבה פעמי' תורה שקיבלו על עצמם חיזוק לימוד תענית דיבור. או שם של חייל ללמוד ולהתפלל להצלתו.

צריך לזכור! אין להקב"ה שום קושי לסיים את המלחמה המטרדיה הזו בליה אחד. אין לו שום קושי לשחרר את כל החטופים לביתם בריאים ושלמים, העניין הוא אחד! שבין שרק הוא אבל רק הוא הכותבת! כל עוד אנחנו בוטחים באמצעים אחרים אומר הקב"ה בבקשה תן לכולם לנסות תחזור אלי בהמשך... רק חבל שעד אז יעבור עליך עוד כמה יממות של סבל. יהי רצון שנוזה, ובקרב! **שבת שלום!**

"וירא אליו ה' באלוני ממרא והוא יושב פתח האוהל כחס היום וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו". כמה ניתן לשמוע בימים טרופים אלו את המילים "ה' יעזור!" אפילו מאנשים שזה לא ממש היה שגור על לשונם יום יום... כי באמת ניכר לעין כל כמה צריך כעת את ישועת ה', הצבא ברך ה' יודע איך להכנס ולהלחם, אך לא ברור אם יודע איך לצאת. אין שום איש שצבא שיועד איך הדבר הזה יבוא ליד הסוף, אבל להקב"ה כמובן אין שאלות, אצלו כל התכנית מסודרת ופקידי הצבא בבוט על שלט. אגב, הלשון ה' יעזור... לשון עתיד כאלו ח"ו כעת לא... רק להצניף לממצאים המתגלים כל רגע על התכניות של המרצחים הנתעבים ולהבין על אף האסון הנורא עדיין יש כאן ניסים שלא יצאו לפועל חלק גדול מהתכניות שלהם...]

אברהם אבינו היה גם חולה וזוכה לביקור מהקב"ה, בדיוק מה שאנחנו מרגישים כיום. צורך עצום בכיול להרגיש קרוב את הקב"ה, מבקר אותנו ושואל מקרוב 'מה אפשר לעזור...'

מעניין, התורה מתחילה "וירא אליו" למי? לא כתוב! "והוא יושב..." מי? לא כתוב! "וישא עיניו", מי? לא כתוב! "וירא", מי? לא כתוב!... "נצבים עליו", על מי? לא כתוב! וירא, וירא, הכל נעלם.

מתי מתגלה לקורא במתח על מי מדברים כאן? אחרי שנאמר "כן תעשה כאשר דברתי" כעת נכתב "וימחר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי"י, בא ללמד הרבה יודעים לדבר ולדבר ולהבטיח וכו', אבל האדם נמדד במעשים ולא בדיבורים. כל עוד אברהם אמר שיעשה ויעשה זה נחמד לדבר, זה לא נחשב כלום. אך כאשר הגענו לעולם המעשה "וימחר אברהם" התחיל להכנס לעצמו להכין בפועל כאן האדם נמדד כעת ניתן להזכיר את השם שלך, עד כעת הבטחת הרבה זה עדיין לא אומר שתעשה.

אפשר לקחת את זה גם לענייני רוחניות, לבוא ולומר אני דתי בלב... אני ממש מחובר לקב"ה... יש לי קשרים אתו ממש אחד אוחז את השני אהבת נפש... זה נחמד לדבר הרבה. אבל אם במבחן המעשה זה לא בא ליד ביטוי, הם המילים האלו בלי כסיו, לא שומר האמנות לציווי של הקב"ה, ההתחזקות בפועל, קבלה על עצמך עוד תוספת חיזוק בתורה ובמצוות, אם כך לא שווה כל "הקשר" המדומיין שיש לך אתו.

וטבע העולם לשכוח מהר, אחרי שעובר הפחד דים היקבלות הטובות מתחילות להעלם! וזה האסון הגדול. דיבורים זה כלום, ה' בוחן אותך במעשים איפה באה ההתחזקות.

ויש להוסיף פירוש נוסף שיש בו ללמדנו מוסר השכל ודרך חיים. מביא רש"י "וירא אליו" לבקר את החולה. ולכאורה זה מניין לו רש"י, אמת של נזכר למה בא ה' אך גם לא נאמר לבקר את החולה. עוד היה לו לומר לבקר אותו כי הרי מדברים כאן על אברהם. ולמה לשון נסתר "את החולה"?

אלא זה העניין, רש"י דייק שלא נאמר "וירא ה' אליו" אלא וירא אליו, בא לומר ה' בא לא כדי לדבר עמו עניין הנצרך, אלא "אליו" כלי עצמו. כזה לקיים ביקור חולים. וזה אומר רש"י לבקר את החולה ולא אותו, בא ללמד בשונה מדרך העולם אם החולה אתה מכיר אותו, בן משפחה, חבר מעבודה או מהכולל, או יושב לידך בבית הכנסת... לא נעים מחו הוא ישאל למה לא באת... טוב אלך לבקר. אומר רש"י "לבקר את החולה", לא כי זה אברהם, אל תבקר רק אנשים חשובים כי זה אינטרס שאתה דואג לעצמך שלא יהיה לך לא נעים או כי אתה צריך איזו טובה הנאה. אלא תלך כי יש מצווה לבקר את החולה לא משנה מי.

וגם ההמשך שלא נזכר שמו של אברהם בא ללמד עוד יסוד על אותה הדרך, אברהם אבינו רואה שלושה ערבים כל אחד מאתה היה מזמין משטרה... והוא טורח לארח אותם כאלו

זמני תפילות בביה"כ:

ימות השבוע:	יום שבת:
שחרית: 7:30	מנחה ער"ש: 16:30
מנחה גדולה: 13:15	שחרית: 8:00
מנחה קטנה: 16:30	מנחה שב"ק: 16:18
ערבית: 16:50	ערבית מוצ"ש: 17:26

שיעורי תורה:

- א - ה - 8:10 - 9:00 - גמרא מסכת בבא בתרא עם הרב משה גבאי.
- א - ה: מיד אחרי תפילת ערבית - גמרא עם ר' יהודה עובדיה.
- ב: 20:00 - 21:45 - שיעור ביזרע שמשון עם ר' יצחק לוריא טהור.
- שבת: 15:15 - גמרא והלכות שבת

אקטואליה בפרשה:

"וקראת לשבת עונג..."

שיעור פרשת שבוע מתקיים כל יום חמישי בשעה 20:00

ע"י הרב משה גבאי שליט"א

כולם מוזמנים.

סיפורי צדיקים:

לפני כארבעים שנה כשקמה רשות החינוך התורנית עם מוסדות ללימודי קודש ברחבי הארץ אותה ייסדו חכם יהודה דצקה וחכם בן ציון אבא שאול עם מרן הגר"ע יוסף זצוק"ל. יצא פעם הגאון הרב בן ציון לקברי צדיקים בצפון. ואז אמר בואו נסע לת"ת שהוקם בקריית שמונה. ת"ת זה הוקם ע"י תלמידו הרב לב-ארג שליט"א. הגיע הרב ללא הודעה מוקדמת סייר בין הכיתות השמיע דברי חיזוק, וכל זה ללא שהמנהל ידע ואף לא היה בשטח בזמן זה. כשנודע לו מיד יצר קשר עם הרב ושאל למה לא הודיעו והיה מקיים "כי כבד אכבדך..." אמר לו הרב אל תצטער הנך יודע שהכבוד לא מעניין אותי! התרגש המנהל, נכון! אבל היה מאוד חשוב שתהיה תמונה שזכינו בביקורו של כבודו, וזה מועיל לרישום לת"ת לשנה הבאה. ענה לו הרב בפשטות, "אינני יודע כמה חשוב צילום זה, אבל ידעתי שזה חשוב לך וישמח אותך, ודאגתי שאחד התלמידים שהתלווה נסיעה שהיה עמו מצלמה יצוץ את התמונה וישלח לך!"

ניתן להתקשר לשאלה והתייעצות לטל' 052-7622517

שאל את הרב

האם מותר לנסות שבת בספרים? אי סייג תפילות לחם האם מותר או איש או אלויל אחר שפסע

רבים נכשלים בזה! ובאמת אחר שפסע יעושה שלום אסור לו לשבר. וכן אסור לו לשוב למקומו. אלא ישאר עומד על עמדו. אמנם לא המדובר הוא בבקר או חולה יכול להקל ולשב אחר שפסע.

אין לקרוא את העלון בשעת התפילה וקריאת התורה!

מצבי הרפואי נחשב היה לקשה. המחלה התגלתה אצלי במעי הגס, והרופאים היו פסימיים בדבריהם על אודות דרך הרפוי האפשרית (או נכון יותר: הכמעט בלתי אפשרית).

שלושה רופאים בכירים, ששם הולך לפנייהם בתחום, קבעו שעלי לעבור ניתוח סבוך שככל הנראה להם, הרי שהוא ישנה לחלוטין את איכות חיי, בשל הצורך לכרות את האבר הנגוע.

מבחנתי האישית מדובר היה באסון. לא ראיתי עצמי מנהל חיים תקינים לאחר הניתוח. מאידך הייתה חובה מוחלטת לעבור את הניתוח, שכן בלעדיו לא יכולתי להמשיך לחיות.

כשהבנתי שאין ברירה, קבעתי תור לניתוח. ככל שהתקרב המועד, המתח בקרבי הלך וגבר. חששתי מאוד מהתוצאות...

אקדים ואומר, אני אדם שפוי שלא נמשך למיסטיקה ולאמונות לא מבוססות וכד' ובכל זאת, בליל שבת האחרון שלפני הניתוח, חלמתי חלום מפתיע, בו הופיע אדם, שאותו ראיתי לאחרונה 42 שנה קודם לכן. באותם ימים, לפני 42 שנה הייתי נוהג ללכת לבקר קשישים גלמודים בבתי האבות שהיו באותה עת בירושלים. בזמנו, הייתי קרוב מאוד לצדיק רבי אריה לוי שהתפרסם בזכות מעשי החסד שלו. בעקבותיו הלכתי לבקר בבתי אבות.

באחד הימים הבחנתי בקשיש שיושב וכולו אומר כאב וסבל. פניתי אליו, ושאלתי האם אני יכול לסייע לו. הוא השיב בשלילה. ובכל זאת מה כואב לך? שאלתי. הוא השיב שמוזה מספר ימים לא התרוקן, וכל גופו כואב בשל כך. ניגשתי מיד לאחות שהייתה במקום ואמרתי: "יושב אצלכם אדם שמוזה מספר ימים לא התפנה ואתם לא עושים דבר בנושא?"

היא השיבה שמדובר בבעיה סבוכה, שרק בבית חולים ניתן לטפל בה והדבר כרוך בעלות כספית. "הבעיה, הוסיפה, שפנינו לילדיו ואמרנו להם שייקחו את אביהם לבית החולים- שם יטפלו בו. הילדים מסרבים וטוענים כי על בית האבות לדאוג לטיפול ואם יש צורך גם לממן את הטיפול בבית החולים. הנהלת בית האבות מצידה מסרבת, והאב הקשיש נותר סובל וכואב".

החלטתי לעשות מעשה. הזמנתי אמבולנס ולקחתי אותו לבית חולים. הרופאים טפלו בו, ויום למחרת כבר יכול היה לחזור לבית האבות. אני זוכר כיצד לפני שיצאנו מבית החולים, ניגש אלי הרופא שטיפל בו ונזף בי על ההזנחה ב-"אבא". "עוד יום אחד היית ממתין - וליבו היה נפגע. הוא היה נפטר" אמר לי בקול חמור. כיוון שחששתי לחילול ה', הסברתי לו שבאתי בהתנדבות ומדובר באדם זר בעבורי.

באותם ימים הייתי אברך כולל. קיבלתי מלגה של 500 לירות לחודש. האמבולנס והטיפול הרפואי עלו 300 לירות. פניתי להנהלת בית האבות ושאלתי ליהות בני משפחתי של הקשיש. התברר לי שמדובר באדם מכובד, אב למשפחה ידועה. כך שלא חשבתי שאני זה שאמור לממן את טיפול הישיש, ובפרט שיש להם...

פניתי לילדיו סיפרתי להם מה שאירע, וביקשתי מהם את החזר ההוצאות שהיו לי. הם טענו, שאינם מבינים מדוע התערבתי בדבר שאינו מענייני, לדעתם תפקיד בית האבות הוא לדאוג לטיפול הרפואי ולכן אינם סבורים שעליהם לממן את ההתנדבות שלי.

השבתי להם שאין כל בעיה, ובחודש הקרוב אסתדר רק עם 200 לירות למחייתי ולמחיית בני ביתי, כמובן לאחר הקיזוז בהוצאות על אביהם!

חלפו מספר שבועות. בכל פעם שהרב היה מבקר את הקשיש - הודה לו זה מעומק הלב על החסד שעשה עמו. באחד מהביקורים מספר הרב, הבחנתי ששוב הוא כאוב. בירור קצר העלה שהבעיה חזרה על עצמה, כמו גם הויכוח בין ילדיו להנהלת בית האבות.

החלטתי לעשות כפי שנהגתי קודם לכן ושוב הזמנתי אמבולנס, הבאתי אותו לבית חולים ושילמתי את כל ההוצאות. הקשיש טופל והוחזר לבית האבות לאחר שהוטב לו. המעשה הזה חזר על עצמו 5-6 פעמים, עד שבפעם האחרונה שלחו בניו את אחד החתנים לשלם לי עבור ההוצאות של אותה פעם. איני יודע מה גרם להם להבין שהם כנראה הגזימו. מאז, הם טיפלו בבעיה של אביהם. אישית, שכחתי לחלוטין מאותו מעשה חסד.

והנה חלפו 42 שנה והאיש מופיע בחלומי ואומר לי: "נודעה לי הצרה שבה אתה מצוי בימים אלה. באתי בפני בית דין של מעלה ואמרתי להם: איך יתכן שאדם שעשה עימי חסד של אמת והיטיב עימי יינזק באותו איבר? בית הדין של מעלה הכירו בצדקת טענתי, ובאתי לבשר לך שתכנס לניתוח ותצא ממנו מבלי שחיך ישתנו".

האיש הסתלק ואני התעוררתי. זכרתי היטב את החלום ואת דמות דיוקנו וחשתי שמדובר בחלום אמת. הבנתי שהניתוח יצלח ולא אצטרך לשנות כלל את אורחות חיי. מאותו הרגע ירדה עלי השלוה. הילדים שלי שבאו שעות אחדות לאחר מכן מצאו אבא שונה לחלוטין מזה שעזבו בליל שבת.

הייתי רגוע לחלוטין, שרתי זמירות שבת ושמתח השבת ניכרה על פני. הם שאלו מה אירע וסיפרתי להם על אודות החלום. אמרתי שאני בטוח שהכל יתקיים. ציינתי באוזניהם באותה שבת, שזה הפירוש של הנאמר בתפילה "וזכר כל הנשכחות". גם מעשה חסד שנשכח מהאדם, הקב"ה משלם עבורו את השכר לעושהו. גם אם האדם אינו רואה את התמורה מיד - הרי שבבוא העת, הוא יקבל את השכר.

הניתוח עבר בהצלחה, כפי שהבטחתי לי בחלום. אני זוכר את שלושת הרופאים שהגיעו אלי לאחר הניתוח והודו כי אירע לי נס. הם ציינו, כי נדהמו לגלות שעל אף המחלה אין צורך לקטוע אברים חיוניים להמשך תפקוד הגוף ככל אדם. הייתי לאחר הניתוח בבית גדולי ישראל.

הם הביעו התפעלות מהדברים ואמרו שחלה עלי מצווה לפרסם אותם, את החסד שהקב"ה עושה עם בריותיו, ועד כמה נאמן הוא לשלם את השכר.

בפרט בפרשה זו יש לעורר כמה שיותר על מצוות ביקור חולים, ובימים אלו שעם ישראל שטוף במאות חולים ואבלים רח"ל, כל אחד יראה במה יכול ליטול חלק במצווה יקרה זו.

"יצא לאור הספר 'יודבר'"
 ע"י הרב משה גבאי שליט"א
 שני ספרים על המשיה חומש התורה
 מהדורה מפיארת, מנוקדת, באותיות מאוחדות
 עיניים
 בשילוב סיפורי אמצה והשגחה
 לפאר ולרומם את טולחן השבת
 ניתן להשיג בבית הכנסת
 או בפק' 053-3171766

בניין עדי עד:

פעם אחת התגלה וויכוח עז בין הזאב לבין החמור מהו צבעו של הדשא. הזאב טען בתוקף שהצבע הוא צבע ירוק, כידוע. אך החמור - מה לעשות, חמור... טען בתוקף שהדשא הינו בצבע אדום...

כדי לפתור את העניין בידרכי נועם הם פנו למלך שהוא האריה כמובן, מלך החיות, והוא יקנס את מי שטועה. זה טען וזה טען, האריה אחר מחשבה החליט לקנס את הזאב בהתערבות זו...

התפלא הזאב ושאל ביחידות את המלך, אדוני המלך... מה! הדשא לא ירוק?! אתה צודק השיב האריה! אבל את הקנס נתתי לך כי מי מתווכח עם חמור...! צריך לדעת, לא משנה מי ינצח או יפסיד בוויכוח פעמים רבות עצם הוויכוח כבר אתה או את מפסידים! לא משנה מי בסוף יהיה צודק אתה או היא, הפסדתם!!! כשאמרו חז"ל "איזהו גיבור הכובש את יצרו" בדיק על זה הם אומרים, אתה בטוח שאתה צודק, ויש לך או לה הרבה מה לענות. כאן אדם נמדד בגדלותו זו לא חולשה זו גבורה! יש לי מה לומר ואני לא אומר... זכור! הגבורה היא עוד יותר גם להתאפק ולא לומר... "יש לי מה לענות אבל אני מעדיף לשתוק..."!

לע"ז:

- * אמה בת אסתר * יוסף חיים בן מסעודה * תמר בת מטילדה
- * משה הרש בן אידל * ר' חיים בן גדריה * יוסף בן לאה * מוטי
- * מרדכי בן מרי הי"ד * מרגלית פנינה בת רחל * עמנואל בן יונה
- * ודוד * ר' אלימלך ב"ר יוסף * מלכה בת ר' אשר זליג הלוי * נחמה
- * בת חיים פרידר * אליעזר בן נתן * שלמה יצחק בן משה חיים *

פינת ההלכה:

הלכות קדיש ואזכרה:

- * מנהג אמירת קדיש לע"ז יסודות בהררי קודש, ויש בו תועלת עצומה לנפטר, ואילו היה צדיק גמור. וכל שכן אמירת קדיש שלאחר שיעור תורה.
- * על אף האמור יש להקפיד לא להרבות קדישים שלא לצורך, רק כדי שיהיה קדיש * אפילו אם אביו לא חינכו לתורה ומצוות בכל זאת הוא הביאו לעולם, ויאמר קדיש עליו לעילוי נשמתו. ויש בזה כיבוד הורים והכרת הטוב.
- * קדיש על הורים מנהג הספרדים להפסיק שבוע אחד בתחילת חודש שנים עשר. והאשכנזים מפסיקים כל החודש. ומ"מ ניתן לומר קדיש שאחר הלימוד.
- * לקראת יום השנה על הוריו, יתחיל לומר קדיש מערביתי עד יום הפטירה ובכלל.
- * קטן יש להרגילו לומר קדיש על הוריו, אם הוא יותר מבן שש והגיע לגיל הבנה. אך בקדישים של התפילה ראוי שיאמר גם אחר עמו. ושיהיה גופו נקי תמיד.

זכות העלון:

- * לרפואת משה עומר בן כרמית * ועדי גל בת חיים * לרפואת
- * ברכה בת מימי סימי * הצלחת מיכל בת אסתר ומשפחתה *
- * רפואה שלימה ליונה בת מרים * רפואה שלימה והצלחה לאליעזר
- * בן נעמי ואסתר בת אמה * עדי בת יונה חזרה בתשובה וזיווג הגון.
- * להצלחתם ובריאותם של מיקה ועידו בני חגית